

پرسه در خبر

واکنش حاتمی‌کیا به‌منوع‌الخروجی جعفر‌نهایی

گروه هنر: ابراهیم حاتمی‌کیا، کارگردان سینما، در گفت‌وگویی با ۹ اردیبهشت ماه به خبرنگاری فرانسه (فرانس‌پرس) در محل مؤسسه «اوج» انجام داده بود، به ممنوع‌الخروج‌بودن جعفر نهایى واکنش نشان داد. او دراین‌باره گفت: «از اینکه جعفر نهایى اجازه نیافت به جشنواره کن برود، متأسفم». به گفته این خبرگزاری، حاتمی‌کیا با وجود حمایت اسلام از نشان هم‌روری اسلامی اعلام کرد تصمیم مقامات برای ممنوعیت کن و خروج از کشور جعفر نهایى را درک نمی‌کند و از بابت آن واقعا متأسف است. حاتمی‌کیا نیز درباره فیلم «به وقت شام» عنوان کرد: «این فیلم سیاسی نیست. این فیلم انسانی و بشردوستانه است. ما با داعشی مواجهیم که پرچم دینی مشابه با ما دارند، کمک کنیم.» فیلم «سه رخ» به‌کارگردانی جعفر نهایى در بخش رقابت اصلی هفتادویکمین جشنواره کن حضور دارد و برای نخل طلایی رقابت می‌کند.

برندگان دو هفته کارگردان‌های کن معرفی شدند

● فیلم «اوج» ساخته کاسپار نونه به‌عنوان برنده جایزه اصلی بخش دو هفته کارگردان‌های کن انتخاب شد. بخش دو هفته کارگردان‌های فستیوال فیلم کن ۲۰۱۸ در مراسمی که پنجشنبه‌شب برگزار شد، جایزه اصلی خود؛ یعنی جایزه هنر سینمایی را به فیلمی از کاسپار نونه با عنوان «اوج» اهدا کرد. فیلم کم‌دی «زیبایی لوجیا» ساخته کارگردان ایتالیایی، جیانی زاناسی، نیز به‌عنوان برنده جایزه لیبِل سینمای اروپا انتخاب شد که به بهترین فیلم‌های اروپایی تعلق می‌گیرد. جایزه SAZD نیز که از سوی جامعه نویسندگان و آهنگ‌سازان دراماتیک فرانسه اهدا می‌شود و به بهترین فیلم فرانسوی‌زبان تعلق می‌گیرد، به فیلم جانی «مشکل با تو» ساخته پی‌یر سالوادوری تعلق گرفت. نکته قابل‌توجه این است که این سه فیلم کم‌دی هستند و هر سه توسط کارگردان‌های مرد درباره شخصیت‌های زن ساخته شده‌اند. «اوج» ساخته کارگردان فرانسوی–آرژانتینی، کاسپار نونه، درباره تجربه‌های فیزیکی یک گروه رقصنده است. فیلم «زیبایی لوجیا» با بازی آلیا روبروارچ درباره یک مادر تهاست که می‌خواهد کنترل زندگی خودش را داشته باشد. «مشکل با تو» با بازی آدل هانتل، بازیگری شناخته‌شده، است که نقش اصلی فیلم «عشق در نخستین نبرد» را ایفا و جوایز دو هفته کارگردان‌های ۲۰۱۴ را درو کرده بود. او در این فیلم جانی در نقش یک کارآگاه خشمگین ظاهر شده که با مسائل مختلفی از فساد محلی که دامش شوهر فقیدش را هم گرفته، رودرو است.

ساسان گلفر؛ هفتادویکمین دوره جشنواره‌ای که عنوان معتبرترین جشنواره سینمایی جهان را گرفته؛ جشنواره‌ای که علاقه‌مندان به هنر یا صنعت سینما را به یک اندازه به خود جلب کرده است، امشب به پایان می‌رسد؛ سر شنب با اعلام برندگان جوایز بخش مسابقه اصلی و بعد، در آخرین ساعات شب با نمایش فیلم «مردی که دن‌کیشوت را کشت» ساخته تری گیلیام. جشنواره بین‌المللی فیلم کن از آن رویدادهای عریض‌وطولی است که هرساله، هر روز در هر گوشه‌اش اتفاق‌های جالبی می‌افتد که هرکدام برای پرکردن یک صفحه روزنامه کافی است؛ از نمایش فیلم‌ها در چندین بخش پروپیمان علاوه‌بر بخش مسابقه اصلی تا کنفرانس‌های مطبوعاتی فیلم‌سازان و بازیگران و عوامل فیلم‌ها و جنجال‌های متعدد، برنامه‌های عکاسی از ستارگان و فرش‌قرمزها و حاشیه‌های ناگزیر؛ مصاحبه‌ها و اظهارنظرهایی که عرصه‌های سیاسی و اجتماعی را درمی‌نوردند و بازار و قراردادهای پخش و فروش و تولید. فقط برای یک معرفی مختصر و مفید از ۲۱ فیلم بخش رقابتی اصلی جشنواره کن ۲۰۱۸ به فضا و حوصله بسیار نیاز داریم، بنابراین در این مجال فقط اشارهای چندکلمه‌ای درباره هرکدام از این فیلم‌ها به ترتیب نوبت نمایش آنها در جشنواره اکتفا می‌کنیم، برای آنکه اطلاع مختصری درباره نام‌هایی که امشب به‌عنوان برنده نخل طلا و جوایز دیگر مسابقه اصلی می‌شویم، داشته باشیم.

روزاول: سه‌شنبه، ۱۸ اردیبهشت

«همه می‌دانند» اصغر فرهادی به‌عنوان فیلم افتتاحیه جشنواره به نمایش درآمد. فیلم اسپانیایی‌زبانی از نویسنده و کارگردان ایرانی از معدود فیلم‌های غیرانگلیسی یا فرانسه‌زبان افتتاحیه کن و اولین فیلم از یک کارگردان غیرآمریکایی یا فرانسوی از ۲۰۱۳ تاکنون، درامی است با بازی خاویر باردِم، پنه‌لوپه کروز و ریکاردو دالین درباره خانواده‌ای اسپانیایی و ساکن آرژانتین که در سفری به سرزمین مادری با دلهره‌هایی روبه‌رو می‌شوند که ریشه در گذشته دارد. این فیلم تماشاگران کاخ جشنواره را به سه‌دقیقه تشویق ایستاده واداشت، گرچه منتقدان در تحسین آن کمی محتاطانه عمل کردند و وعده‌ای آن را در مقایسه با آثار درخشان قبلی فرهادی کم‌فروغ دانستند، اما به گفته اریک کوهن، منتقد ایندی‌وایر، با آنکه داستان مستعد غلتیدن به ورطه آثار سطحی است، رویکرد دقیق و پرده‌پخت جزئیات و نکته‌سنجی فرهادی به آن گیرایی و صمیمیتی می‌دهد که تماشاگر را با خود می‌برد. پیتر دیروز، نویسنده ویرایتی، نیز گفته است گرچه فیلم خیلی کند به جایی می‌رسد که اشتناکی‌اش تأثیرگذار باشد، اما وقتی به این نقطه می‌رسد، بسیار جذاب می‌شود.

روزدوم: چهارشنبه، ۱۹ اردیبهشت

اولین فیلم بلند دوبکر شوقی، فیلم‌ساز مصری– اتریشی، کم‌دی– درامی است درباره اولین سفر پرخطر زندگی یک جذامی که بعد از مرگ همسرش از سکونتگاه همیشگی‌اش در وسط صحرا در مصر بیرون می‌آید و با بچه‌تیمی اهل نوبه به نام اوباما همراه می‌شود و دنبایی بی‌رحم و پر از روابط غیرانسانی را کشف می‌کند. بوید وان هیچ، منتقد هالیوودریپورتر، گفته با وجود بازی قانع‌کننده نابازنگران، دیالوگ‌نویسی نامناسب به فیلم لطمه زده است و پیتر بردشا، منتقد گاردین، آن را احساساتی و فانتزی‌ای کودکانه دانسته است. «لنو» یا «تایستان» اثر کرل سربرنکیوف، فیلم‌ساز (و طراح صحنه تئاتر) روس که در روسیه زندانی شده و یکی از فیلم‌سازان غایب این دوره جشنواره است، هشتمین فیلم بلند این کارگردان، داستان زندگی‌نامه‌ای موزیکالی است درباره یک گروه راک زیرزمینی در سال‌های دهه ۱۹۸۰ روسیه و پیش از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی. پیتر بردشا از گاردین آن را برای لحظات

بخش مسابقه جشنواره کن ۲۰۱۸ در یک نگاه

مگر کسی تماشا می‌کند؟

شگفت‌آورش ستوده، اما گفته بعضی از بخش‌های فیلم «فراموش‌شدنی» است «مثل آل‌یومی که فقط یکی، دو قطعه معرکه دارد».

روز سوم: پنجشنبه، ۲۰ اردیبهشت

«لطفا عاشق باش و سریع کار کن» (با عنوان انگلیسی «فرشته پشیمان») نوشته و به کارگردانی کریستوف اونوره فرانسوی که تاکنون در پنج دوره در بخش‌های مختلف جشنواره کن حضور داشته، درامی درباره زندگی یک نویسنده و مسائل او با پسر جوانش است که در دهه ۱۹۹۰ و سال‌های آغاز شیوع بیماری ایدز می‌گذرد. جان فراش، نویسنده هالیوودریپورتر آن را تکان‌دهنده دانسته و پیتر دیروز، نویسنده ویرایتی، رابی کالین، منتقد تلگراف و فیونلا هالیگان از اسکرین‌دیلی آن را ستوده‌اند. «جنگ سرد» اثر پاول واولیکوفسکی، هفتمین فیلم بلند این کارگردان لهستانی تحصیل‌کرده در رشته فلسفه در آلمان و سازنده «ایدا»، دیگر فیلمی است که در روز سوم جشنواره کن برای اولین‌بار روی پرده رفته. استفانی زاکارک، منتقد تایم، آن را معرکه و «داستان عاشقانه‌ای از قدر خوب که دود از کلماتان بلند می‌شود» دانسته و جفری مکتاب، نویسنده ایندپیندنت، آن را یادآور «روزهای باشکوه سینمای موج نوی اروپا» دانسته است. این داستان عاشقانه چند دهه از زندگی یک زوج، قهر و آشتی، خیانت، افتادن به دام مشکلات متعدد و سال‌خوردگی آنها را روایت می‌کند.

روز چهارم: جمعه، ۲۱ اردیبهشت

ژان لوک گدار، کهنه‌کار هنر سینما در ۸۸ سالگی با «کتاب تصاویر» که صدویست‌وششمین فیلم و نهمین مرتبه حضورش در جشنواره کن است، آمده تا «هیچ‌چیز جز سکوت، هیچ‌چیز جز سرودی انقلابی، داستانی در پنج فصل همچون پنج انگشت دست» را روایت کند. اوون گلیرسون نویسنده ویرایتی گفته «فیلم تازه گودار یک بولتن کالینوسکوپیک درباره اوضاع دنیای ما است و پرسش‌سی که مطرح می‌کند این است: آیا اصلا کسی هست که تماشا کند؟» پیتر بردشا در گاردین هم گفته «بارگشت مؤلف کهنه‌کار به کن… موزاییکی از کلیشه‌ها و تکه‌هایی است که حس اضطراب و اضطراب و وحشت یک فیلم ترسان را به خود گرفته است».

«خاکستر» ناب‌ترین سفید است؛ ساخته جیا زانگکه ششمین مرتبه حضور فیلم‌ساز چینی در کن است که داستانی عاشقانه و جنایی را در فاصله زمانی ابتدای قرن تاکنون در ۱۵۰ دقیقه تعریف می‌کند. منتقدان این فیلم را بسیار ستوده‌اند. دیوید رونی بازی دو هنرپیشه اصلی

مگر کسی تماشا می‌کند؟

مرد وزن (تنو ژائو و فن لیائو) را عالی و بی‌نقص خوانده و پیتر بردشا نویسنده گاردین فیلم را «تمثیلی جذاب از یهودگی آرزوهای انسان» دانسته است.
روز پنجم: شنبه، ۲۲ اردیبهشت
«دختران خورشید» سومین فیلم بلند خاتم ایوا حسون، فیلم‌ساز فرانسوی است. گلشیفته فراهانی در این درام جنگی نقش یک دختر جنگجوی کرد در مبارزه علیه داعش و امانوئل بوروکو نقش یک روزنامه‌نگار فرانسوی را ایفا می‌کند و این دو شخصیت در روند آزادسازی یک شهر از دست شبه‌نظامیان تروریست همراه می‌شوند. اولین حضور این نویسنده و کارگردان در کن برای دومین فیلم بلندش چندان به مذاق منتقدان خوش نیامده است. جوردن مینتزر در هالیوودریپورتر فیلم را «ویکریدی آنکی به ژانر» و «تشیلی فانتزی تا واقعی» عنوان کرده، پیتر بردشا در گاردین گفته فیلم با وجود داستان قوی «خام‌دستانه» به نظر می‌رسد و جی وایسبرگ منتقد ویرایتی گفته از دو بازیگر اصلی با دیالوگ‌ها و موقعیت‌های بدون زیر و بم کار چندانی برنمی‌آید.

«سه رخ» جعفر نهایى نیز در روز پنجم جشنواره بدون حضور کارگردان به نمایش درآمد. این درام که بهناز جعفری، مانده ارتقانی، مرضیه رضایی، ترکس دلارام و خود نویسنده و کارگردان در آن بازی کرده‌اند، به بازیگر و کارگردانی می‌پردازد که برای نجات یک دختر هنرچو و حل معمایی که ویدئوی ارسالی او به‌وجود آورده، وارد سفری دور و دراز می‌شوند. تماشاگران با تشویق ایستاده از فیلم استقبال کرده‌اند و منتقدان، از جمله تیم کریسون نویسنده اسکرین‌دیلی، اریک کوهن از ایندی‌وایر، دیورا یانگ از هالیوودریپورتر و پیتر بردشا منتقد گاردین آن را ستوده‌اند. بردشا آن را «آرام، ملایم و مرموز» دانسته و یانگ بازی سه بازیگر زن را ستوده و «خمی‌شعب‌بازی» نهایی از درون ماشین را «راهنمایی منطقی» خوانده است.

روز ششم: یکشنبه، ۲۲ اردیبهشت

«خوشحال همچون لازارو» سومین حضور الیس روهواکر ایتالیایی برنده دوربین طلایی سال ۲۰۱۱ و جایزه بزرگ هیئت داوران بخش اصلی سال ۲۰۱۴ جشنواره کن درامی است درباره روایتی یک «هفان‌زاده ساده‌دل و یک اشراف‌زاده نفرین‌شد، گای لاج منتقد ویرایتی سومین فیلم بلند این فیلم‌ساز را اثری بلندپروازانه نامیده که «افسانه» را با نقد اجتماعی معاصر ترکیب می‌کند تا به‌تدریج تأثیری هیجان‌انگیز پدید آورد». گیلیم مامفورد منتقد گاردین و اریک کوهسن نویسنده ایندی‌وایر نیز نگاه مثبتی به فیلم دارند. «یک ماجرای خانوادگی» یا «دزدان مغازه» به کارگردانی کوره‌ادا هیروکاوا فیلم‌ساز کهنه‌کار ژاپنی که هشت دوره در کن حضور داشته و جایزه ویژه هیئت داوران ۲۰۱۳ را برده، درامی است درباره خانواده‌ای از دزدان خرده‌پا که یک کودک خیابانی را در میان خود می‌پذیرند. مکی لی منتقد ویرایتی گفته که کوره‌ادا در این درام اجتماعی رویکردی «بی‌خنده» و «گرم» در پیش گرفته است و پیتر بردشا در گاردین آن را فیلمی «غنی و رضایت‌بخش» دانسته که فیلم‌ساز «سا» این درام خانوادگی پیچیده و پرافت‌وخیز در سبک کلاسیک ژاپنی که در ۲۰ سال آن را توسعه داده و اصلاح کرده، خود را کن تثبیت می‌کند.

روز هفتم: دوشنبه، ۲۳ اردیبهشت

«اساکو و ۲» دومین فیلم ژاپنی این بخش جشنواره هفتمین فیلم بلند داستانی ریوسوکه هاماکوچی در مقام کارگردان است و اولین بار است که در کن حضور پیدا می‌کند. در این درام عاشقانه، زنی دو سال بعد از ناپدیدشدن ناگهانی همسرش در اوزاکا، بار دیگر در توکیو بخش‌های دیگری با شخصیتی متفاوت دل می‌بندد. منتقدان از جمله مگی لی در ویرایتی و استیون لاثون در هالیوودریپورتر چندان روی خوشی به این فیلم نشان نداده‌اند و شخصیت‌پردازی آن را تا حدی سطحی و بی‌رنگ و بی‌توصیف کرده‌اند.

«مردان کلان سپاه» همان‌طور که از عنوانش و نام سازنده‌اش اسپایک لی برمی‌آید، اثری است در انتقاد از رویکردهای نژادپرستانه در ایالات متحده آمریکا. فحش‌های آبدار اسپایک لی به دونالد ترامپ در مصاحبه‌های مطبوعاتی مرتبط با این فیلم از جنجال‌سازهای روز هفتم جشنواره کن امسال بود. لی در این کم‌دی جنایی براساس داستانی واقعی به یک افسر سپاه‌یوست کلان در بازو پرداخته است که به فرقه کولکلوکس‌کلاں طرفدار برتری نژادی سفید نفوذ می‌کند. اکثر منتقدان فیلم را ستوده‌اند. استفانی زاکارک در تایم نوشته است فیلم «به همان اندازه که خشمگین است، سرگرم‌کننده نیز هست ولی تسلط کاملی بر لحن متغیر و بر تک‌تک جزئیات فیلم داشته است».

روز هشتم: سه‌شنبه، ۲۴ اردیبهشت

«در جنگ» هشتمین فیلم بلند استغان بریزه فرانسوی و سومین فیلم او در جشنواره کن از ۱۹۹۹ تا این زمان، مانند فیلم قبلی او، «آقدام یک مرد»، درامی اجتماعی است درباره فقر و اشتغال. این‌بار رئیس کارخانه‌ای با هزارو صد کارگر و کارمند ناگهان تصمیم به تعطیلی آن گرفته است و یکی از کارکنان که باردیگر وئسان لندنون نقش او را برعهده دارد، تصمیم می‌گیرد در مبارزه با کارخانه‌دار نقش رهبر را قبول کند. جسیکا کینگ، نویسنده «ورایتی»، به‌ویژه بازی «توفانی» و وئسان لندنون استوده و جوردن مینتزر در «هالیوود ریپورتر» رویکرد مستندوار و فیلم‌بردار این اثر «گیرا» را تحسین کرده است.

دومین فیلم مهم این روز «زیر دریاچه نقره‌ای»، سومین فیلم بلند دیوید رابرت میچل آمریکایی در مقام نویسنده و کارگردان است. قهرمان این کم‌دی–درام جنایی شیفته ماجرای قتل یک‌میلیارد و در ماجرای رپوده‌شدن یک دختر است. ریچارد لایوسون در «وینیتی فیر» به نفوذ دیوید لینچ و پل تامس اندرسن در این اثر اشاره کرده است. ولی پیتر بردشا در «گاردین» به‌شدت به این فیلم نوآر تاخته و آن را حال‌به‌هم‌زن نامیده است. نیمی از منتقدان به نفع و نیمی دیگر علیه این فیلم موضع‌گیری کرده‌اند.

روز نهم: چهارشنبه، ۲۴ اردیبهشت

لی چانگ‌دونگ، فیلم‌ساز کره‌ای که آثاری مانند «آفتاب مخفی» و «شاعری» را در کارنامه دارد، با «سوزاندن» ششمین فیلم بلندش برای چهارمین‌بار به کن راه پیدا کرده است. او در این اقتباس آزاد از داستان کوتاهی از هاروکی موراکامی، نویسنده مشهور ژاپنی، به راه‌زهای زندگی یک کارگر فضلی و دوستانش پرداخته است. منتقدان عموماً این درام جنایی را تحسین کرده‌اند. پیتر بردشا این «گابوس جذاب» را اثری «استادانه» نامیده و پیتر دیروز در «ورایتی» شخصیت‌پردازی غیرمتعارف آن را تحسین کرده است.

«مرد سگی»، اثر ماتئو گارونه از ایتالیا، نهمین فیلم بلند داستانی او در مقام کارگردان و پنجمین مرتبه حضورش در کن، درامی است درباره مواجهه انتقام‌جویانه و غیرمنتظره مردی کم‌توان با مشت‌زنی که یک محله از او حساب می‌برد. این از آن فیلم‌هایی است که خیلی از منتقدان به آن نمره‌ای در حد کامل داده‌اند؛ از جمله پیتر بردشا که در گاردین با دادن پنج ستاره از پنج ستاره فیلم را به‌ویژه برای «پایان‌بندی بی‌نظیر» آن تحسین کرده و دیورا یانگ در «هالیوود ریپورتر» آن را «نقطه اوج درنمایه‌های تیره‌وتار کارونه» دانسته است.

روز دهم: پنجشنبه، ۲۷ اردیبهشت

خالد نادرین لباکی، فیلم‌ساز و بازیگر لبنانی سازنده «حالا کجا برویم»، با فیلم تازه‌اش «ناگفرومان» سومین فیلم بلندسی که کارگردانی کرده، برای بار سوم به کن آمده است. این فیلم که تماشاگران جشنواره کن را به تشویق ایستاده واداشت و به نوشته اریک کوهن، منتقد «ایندی‌وایر»، از مدعیان اصلی نخل طلاست، داستان نوجوان ۱۲ ساله‌ای را روایت می‌کند که پدر و مادرش را به دادگاه می‌کشاند. فیلم سرشار از محتوا و اشاره‌های سیاسی است. لی مارشال، نویسنده «اسکرین‌دیلی»، این «داستان قدرتمند» را که در خیابان‌های بیروت با نابازنگران ساخته شده است، با «دزدان دوچرخه» و «سلام بچی» مقایسه کرده و جی وایسبرگ، منتقد «ورایتی»، آن را «بسیار زبردستانه» و «سرشار از احساس و درایت» دانسته است. فیلم دلهره‌آور «چاقو و قلب»، اثر این کونزالس فرانسوی، دومین فیلم بلند او در مقام کارگردان است که البته چندین فیلم کوتاه و تلویزیونی به‌عنوان نویسنده و کارگردان در کارنامه دارد. داستان این فیلم درباره یک تهیه‌کننده و قتل بازیگران فیلم‌های اوست. پیتردیروز در «ورایتی» به تأثیرگرفتن فیلم‌ساز از براین‌ادی‌یالما اشاره کرده است و جردن مینتزر در «هالیوود ریپورتر» از بازی ونسا یارادی در فیلم تعریف کرده است، اما به‌نظرمی‌رسد منتقدان چندان از این فیلم استقبال نکرده‌اند.

روز یازدهم: جمعه، ۲۸ اردیبهشت

دو فیلمی که در این روز به نمایش درآمده‌اند، تا زمان نگارش این مقاله روی پرده دیده و نقد نشده‌اند. «ایکا» دومین فیلم بلند داستانی سرکنی دوروزسویی، فیلم‌ساز قزاق (بعد از چهار مستند بلند) است که اولین فیلم بلند داستانی‌اش «تولپان» در سال ۲۰۰۸ نامزد چهار جایزه، ازجمله دوربین طلا در جشنواره کن و برنده جایزه بخش «نگاه خاص» این جشنواره شد. قهرمان فیلم «ایکا» که فیلم نام او را گرفته، زن جوان فرقه‌ای است که در مسکو اقامت غیرقانونی دارد. او بعد از وضع حمل، کودکش را در بیمارستان رها می‌کند و بعد برای یافتن پسرش بازمی‌گردد. «درخت گلانی وحشی»، فیلم تازه نوری بیلگه جیلان، کارگردان مشهور سینمای ترکیه است که با این فیلم تاکنون ۹ بار در جشنواره کن شرکت کرده و از جمله برای «خواب زمستانی» برنده نخل طلا بهترین فیلم ۲۰۱۴، برای «ووزی» روزگاری در آتاتولی» برنده جایزه ویژه هیئت داوران ۲۰۱۱ و برای «سه میمون» برنده جایزه بهترین کارگردانی کن ۲۰۰۸ شده است. این فیلم به نویسنده‌ای می‌پردازد که به روستای زادگاه خود در نقطه‌ای دورافتاده در ترکیه بازمی‌گردد و گرفتار بدهی‌هایی می‌شود که پدرش بالا آورده است.

چند ساعت دیگر صبر می‌کنیم و می‌بینیم هیئت داوران بخش مسابقه اصلی جشنواره کن به ریاست کیت بلنچت، بازیگر استرالیایی، شامل چانگ‌چن، بازیگر تایوانی؛ آوا دورونی، کارگردان آمریکایی؛ روبر گویچیان، کارگردان فرانسوی؛ خواجینه و خواننده و ترانه‌سرای اهل بووروند؛ لنو، سیدو، بازیگر فرانسوی؛ کریستین استوارت، بازیگر آمریکایی؛ دنی ویلنو، کارگردان کاناادایی و آندری زویاگنیستف، کارگردان روس، به کدام فیلم‌ها رای می‌دهند. انتظار نداشته باشید حدستان درست دریابید، چون هیئت داوران کن معمولاً منتقدان، تماشاگران و مخاطبان رسانه‌ها را غافل‌گیر می‌کنند.

زیر آسمان فیروزه‌ای

سرقت بیش از ۳۰ اثریک هنرمند نقاش صالحی: در شوکم!

● **فرانک آرتا**، بیش از ۳۰ اثر شراره صالحی، هنرمند نقاش مقیم پاریس، در تهران به سرقت رفت. شراره صالحی ضمن تأیید این خبر درباره جزئیات این سرقت به «شرق» گفت: «این آثار بیش از هشت سال بود که در انباری توسط خواهرم، شهره لرستانی، نگهداری می‌شد. درواقع این مکان به آرشیو آثار من تبدیل شده بود که شرایط ویژه‌ای دارد. این آثار، دوره‌های مختلف کاری‌ام را دربر می‌گرفت و عمدتاً به مجموعه آثار شخصی‌خودم تعلق داشت، حتی یکی از آثارم مربوط به سال ۱۳۶۶ بود.»

صالحی در ادامه توضیح داد: «دوشنبه، ۲۴ اردیبهشت، درحالی‌که همراه خواهرم برای آوردن چند اثر و تحویل آن به متقاضی به این آرشیو سر زدم، در نهایت ناپاوری دیدیم که قفل‌های در انبار بریده و در ورودی هم شکسته شده است و درنهایت شکفتی با جای خالی تابلوها مواجه شدیم که لحظه بسیار دردناکی بود که یادآوری آن هنوز هم مرا مضرب می‌کند.»

این نقاش افزود: «متأسفانه این دومین‌باری است که چنین اتفاقی برای من می‌افتد؛ سال ۲۰۰۸ هم یکی از تابلوهایم در شب اختتامیه نمایشگاهم در مرکز فرهنگی فرانسه در ابوظبی به سرقت رفت که با توجه به ارزش ریالی بالای اثر که مجموعاً «اسماء‌الحسنی» بود، موضوع از طریق پلیس بین‌الملل نیز پیگیری شد و حراجی‌های عمده نیز در جریان قرار گرفتند. بنیاد آثار هنری مسروقه art recovery و هم برای این اثر تشکیل پرونده داد، ولی هیچ فایده‌ای نداشت؛ و اثرم دور از من به زندگی‌اش ادامه می‌دهد. این‌دفعه هم که بیش از ۳۰ تابلو به سرقت رفته و من کاملاً در شوکم.»

او در پایان خاطرنشان کرد: «مسئله مهم ارزش معنوی این آثار و عدم امکان تکرار آن لحظه‌های خاص آفرینی‌اش، احساسات و فووان هنری هر لحظه، خاص همان لحظه هستند. آثار هر هنرمند پاره‌هایی از روحش محسوب می‌شوند. به‌همین‌دلیل در کشورهای پیشرفته ارزش معنوی آثار همراه با فروش اثر به خریدار منتقل نمی‌شود. خریدار فقط مالک اثر است، اما اگر از آن خوب نگهداری نکند یا به آن صدمه بزند، هنرمند می‌تواند او را مورد تعقیب قانونی قرار دهد، چون یک اثر هنری برجسته میراث ملی و حتی در رده‌های بالاتر میراث بشری است.»

سرقت از خانه «علی معلم»

● **گروه هنر:** پنجشنبه گذشته، خانه زنده‌یاد علی معلم، مدیرمسئول نشریه «دنیای تصویر» و تهیه‌کننده سینما، مورد سرقت قرار گرفت.

آذر معماریان، همسر علی معلم، ضمن تأیید این خبر درباره جزئیات این سرقت به «شرق» گفت: «عصر روز پنجشنبه، بیست‌وهفتم اردیبهشت، حدود ساعت ۵ بعدازظهر همراه فرزندانم از خانه بیرون رفتیم. اخیراً خواهرم عمل جراحی داشته‌اند و درواقع می‌خواستیم از ایشان عیادت کنیم و بعد هم افسارگری را در کنار آنها باشیم. حدود ساعت ۱۲ شب به خانه بازگشتم. به محض اینکه قفل در خانه را باز کردیم، همان دم در من و پسرم کاملاً شوکه شدیم. کل خانه ما زیرورو شده بود؛ تمام وسایل با‌ارزش خانه را با خود برده بودند. حتی این‌س دزدان ماهر با ديلم گاوصندوق را شکسته و طلاهای عروسی و طلاهای مرحوم معلم و خیلی چیزهای دیگر را با خود برده‌اند. واقعا شوکه شدیم.»

معماریان در ادامه توضیح داد: «نکته جالب این است که سر کوچی ما نگهبان حضور دارد. حتی همسایه‌ام به حدت حوالی ساعت ۸ شب سایه یک آدم را پشت پنجره اتاق پسرم دیده است!!!»

همسر زنده‌یاد «علی معلم» ادامه داد: «بعد از توفان سهمگین زندگی‌ام و مرگ علی معلم عزیز، تازه دو ماهی بود که حالم بهتر شده بود، اما با این پیشامد خیلی بد است که در داخل خانه خودم هم دیگر احساس امنیت نمی‌کنم. آنچه دردناک است همین احساس عدم امنیت است. آدم باید به چه کسی اعتماد کند؛ واقعا معنای همسایه و نگهبان دیگر چیست؟ انکار همه نسبت به هم بی‌تفاوت شده‌ایم، چنین حسی آزاردهنده است وگرنه من می‌دانم که مال دنیا به هیچ‌کس وفا نمی‌کند.»